

HOBURGSBLADET

Nr 1

Utgivet av Hoburgs hembygdsväring

År 2008

Ordföranden har ordet...

Under vintern har Hembygdsväringens verksamhet huvudsakligen varit begränsad till planering och arbete vid Bottarve. Ett generöst kaffikalas inledde på nyårsdagen då bortåt 300 personer njöt av kaffet, bakverken och den vackra miljön. Eva Sjöstrand berättade och läste ur sin nya bok En gotländsk Edda.

Erik Larsson har restaurerat eldstäderna i köket och brygghuset för att de ska vara mindre riskabla. Han har också fällt ett lärkträd och förberett det för dess kommande placering inne på lillgården vid Bottarve där den förra flaggstången stod från 20-talet till någon gång på 50-talet. Flaggstången invigdes den 6 juni med kaffekalas i trädgården. Den dagen inleddes också hembygdsväringens 90-årsjubileum. Många diskussioner har förekommit om vi ska ha flaggstång eller ej. Å ena sidan kan man hävda att en så gammal gård som Bottarve inte hade någon flaggstång. Å andra sidan finns ståndpunkten att flaggstången är en del av hembygdsgårdens historia.

Inne i gården har föremålen sorterats och loften över köket och brygghuset genomgått en välbehövlig storstädning. Mycket av föremålen har magasiniserats. Idag möter besökaren ett "nytt" museum med föremålen arrangerade efter användningsområde, illustrerade med informativa foton. En del tidstypiska miljöer har byggts upp, t ex Herman Jakobssons skomakarverkstad från Sundre. Ett av rummen visar mattor från hela Storsudret, ett storartat bevis på kvinnornas skicklighet och uppfinningsrikedom för att försköna sina hem. Pia Ahlqvist har arbetat med föremålsutställningarna, tidvis med hjälp av Annelie Adolfsson, båda finansierade av medel från Kulturrådets Accesspengar. Mattutställningens mödrar är Anna Bocksarve och Birgitta Johansson.

Under våren har Åke Olofsson tillverkat nya grindar och luckor samt ett led från parkeringen in på storgården. Gårdsmiljön har därigenom blivit mer ombonad. Mönstret på grinden mellan storgård och lillgård är hämtat från en saigkorg inne i museet. Den efterlängtnade handikapptoaletten är nu färdig. Lennart Johansson och Björner Torsson har snickrat och målat. Den senare har ritat både toaletten och gårdsgrindarna.

Gåvor har influerat, bl a en del kläder samt en pampig fårskinnsfodrad åkfall av hemvävt ylletyg från Agneta Engström Svanborg och Arendt Engström. Tova Åberg har bidragit med en vacker yllekänning, och Lars Erik Eriksson, Östergårda i Stenkumla, har skänkt ett saltkar av trä.

Sommarens program är digert och inleddes med en vand-

ring till medeltida hamnar vid Rivet i Sundre under ledning av arkeologen Dan Carlsson. Kvarnbilder från hela Storsudret visades och diskuterades häromkvällen av Ing-Marie Tellström, Pär Malmros och Laban Bergström, och kvällen avslutades i Gunnar Hanséns imponerande kvarn vid Bonsarve i Vamlingbo.

I sommar finns ingen anställd vid Bottarve. Kaféet och Butiken drivs i kompanjonskap av Stina Lindberg och Ulla Thomasson, och teatern är utarrenderad. Underhåll och pyssel utomhus och inomhus sköts exemplariskt av frivilliga "hustomtar". Men fler behövs, även från ortsbefolkningen!

För att undvika missförstånd meddelas härmed att de föremål som säljs på auktionen vid Bottarve den 22 juli har skänkts just till detta tillfälle för att ge hembygdsväringens ett tillskott i kassan.

Strålade reklam för Storsudret och Bottarve fick vi i mid-sommaraftonens program i TV1. Vi hoppas på en framgångsrik säsong; den har ju börjat bra! Vi önskar våra läsare en fin sommar med lagom sol och lagom regn. Och varmt välkomna att titta in i museet och att delta i Bottarvefesten den 27 juli!

Britta Holm
Ordförande

Bottarves nya flaggstång

Foto: Elin Olausson

Håll di uppdaterat - käll på www.bottarve.se

Gutamålet i våra hjärtan.

Alla vi som har varit med ett tag och minns vårt Sudret åtminstone sedan fyrtio-femtioalet minns också hur språket lät då, vi minns ord och uttryck. Tyvärr är gutamålet nu nästan försvunnet i dagligt tal. Det som finns kvar är tonfallet, det som i dagligt tal kallas gotländska. Radio, TV, nya livsmönster och större rörlighet bland folk har närmast raderat ut språket. Tilläggas kan att alla små språk som saknar skriftspråk lever farligt. Ett antal av dem försvinner varje år i världen.

Ändå kan man idag tala om stort intresse, i många fall nyväckt intresse för gutamålet. **Teaterföreställningarna vid Bottarve**, med de fyra duktiga aktörerna som talar ett utmärkt gutamål på scenen, har dragit fulla hus hela tiden. Det har kommit folk från hela ön, många uppger att de mycket kommer för att få höra språket. Det kan många gånger vara just ett speciellt gutamålsuttryck i språket som ger färg åt repliken, får den att slå. För många ger det en känsla av nostalgi:

Det var så det lät, just så de sa.

Glädjande är också att en hel del ungdomar uttalar stort intresse för sina förfäders språk. De beklagar att de inte vet så mycket om det, har just aldrig hört det talas, mer än hört enskilda ord eller uttryck.

Gutamålet tillhörde det stabila bondesamhället. För så där femtio år sedan kunde man här utan större problem avgöra från vilken socken på Storsudret en gotlänning var, med ledning av hans sätt att tala språket. Så berättas det även från många andra delar av ön, varje socken hade sina små språkliga särdrag.

Storsudret och Hoburgs kommun

Språk förändras fort, skapar sina egenheter som skiljer sig från grannområdena, i synnerhet om det inte har något konserverande skriftspråk.

Uttrycket **Storsudret** används nu helt naturligt om Gotlands fem sydligaste socknar. Jag kan inte minnas att jag hörde det förrän på 80-talet, möjligen på sent 70-tal. På 50-60-talen sa man **Hoburgs kommun** om samma område, eftersom storkommunen hade bildats i början av 50-talet. Dessförinnan fanns knappast den enheten. Kyrkligt bildade Fide pastorat med Grötlingbo, Vamlingbo och Sundre var ett pastorat och Öja och Hamra ett annat. Varje socken hade sin gemenskap, sina skolor och lärare. I början av förra seklet var det närmast fiendskap mellan grupper av unga pojkar socknarna emellan som kunde leda till slagsmål. Varje socken vaktade på sina flickor, sades det. Med tanke på allt detta är det helt naturligt att varje socken hade sina språkliga särdrag.

På 1940-talet grundades **Gutamålsgillet** av ett lite antal kulturellt intresserade gotlänningar. De hade insett att det gotländska språket redan då höll på att tunnas ut, och ville göra en räddande insats, höja språkets status. En av de ledande var skalden Arvid Berggren från Gervalds i Vamlingbo. Andra var författarna Anna Kajsa Hallgard i Levi-de och David Ahlqvist i Ardre. Alla skrev de på gutamål liksom på svenska.

Deras insatser behövdes. Då fanns det inflyttade lärare i folkskolor på ön som nitiskt och närmast förolämpande mot enskilda elever bekämpade vårt ärvda språk, talade föraktfullt om det som något felaktigt som måste bekämpas. Andra inflyttade på ön talade också nedsättande om det som allmänt obildat att tala. Kunskapen att gutamålet

var ett nordiskt språk med sin egen grammatik och sina egna uttryck precis som svenska, danska, norska och isländska, fast ett mycket mindre språk, hade inte nått dem. Min egen erfarenhet i frågan gäller när jag som mycket ung extralärare på Sudret i tidigt 60-tal blev tillsagd att eleverna inte fick lov att tala gotländska i skolan. Jag försökte säga emot så gott jag kunde, och lydde givetvis inte. Språket var elevernas identitet. Att de sedan även behövde lära sig svenska för sin framtids skull är en annan historia. När revygänget **Närrevyn** framträdde på 1960-talet och framåt med Allan Larsson och Lars Jacobsson i spetsen gav den popularitet åt språket. **Radio Gotlands gutamål-program** under de senaste årtiondena med Lars Jacobsson och Bosse Carlgren har sedan givit språket en stark kulturprägel och nyvaknat brett intresse på ön.

Kerstin Jonmyren
Burgsvik

Den ekonomiska föreningens stämma

Bottarve museigård ekonomisk förening höll sin stämma i salen vid Bottarve den 24 juni. Stämman godkände den ekonomiska redovisningen och beviljade styrelsen ansvarsfrihet. Antalet medlemmar uppgår till 125 och insatskapitalet till 122 000 kronor. Jack Wahl hade av sagt sig omval och i hans ställe valdes Rune Fröling till styrelsen, som därutöver består av Carina Fredén, Nils-Henrik Karlsson, Sören Larsson, Stefan Norrby, Anders Nyberg och Dagny Pettersson-Sköld.

Stämman ställde sig bakom styrelsens förslag att "tålmodigt och uthålligt" fortsätta arbetet med att finna extern finansiering för att kunna skapa något utvecklande och attraktivt på "Tottes åker" med inriktning på att barn och ungdomar skall göras delaktiga i kulturarvet. Till detta kommer det allt mera påträngande behovet av ett nytt kafé.

Sören Larsson

Bottarve Kafé och gårdsbutik

Vi serverar kaffe/te, kylda drycker, nygräddade våfflor och bakverk.

I butiken finns hantverk och andra produkter, mestadels från Storsudret. Linnekläder, stickade plagg, lammskinn, hemvävda trasmattor. Gotlandslitteratur, ljus, servetter. Träslöjd. Gammaldags godis, sylt, honung, senap, oljor och vinäger.

Bra tips på saker att ta med när du går på fest istället för den vanliga vinflaskan.

Välkommen in hälsar S tina och U lla!

Storsudrest väderkvarnar

På Storsudret finns ännu 37 väderkvarnar kvar!

Under vårvintern 2008 genomförde undertecknad en inventering av väderkvarnar på Storsudret. Det var ingen detaljerad, teknisk inventering av maskineri och sådant, men uppgiften var att fotografera och bedöma det ungefärliga skicket på kvarnarna.

Som utgångspunkt använde jag boken Väder- och vattenkvarnar på Gotland av Jan A:son-Utas och Anders Salomonsson. Denna bok utgår från en inventering gjord år 1971-72 av riksantikvarieämbetets vårdsektion.

Vid projektets början visste jag ingenting om väderkvarnar, men lärde mig en hel del under den månad inventeringen pågick, både om konstruktion och malning, men kanske mest om den omsorg, för att inte säga kärlek till våra gamla kvarnar som alla ägare jag träffade, visade och berättade historier om.

Syftet med inventeringen, som skedde på uppdrag av hembygdsföreningen och bekostades av Leader plus, Lyckoslantén, var att få en uppfattning om vilka kvarnar som kunde vara värda att restaurera. Idén till inventeringen kom från hembygdsföreningens ordförande Britta Holm, som i många år fascinerats av det stora antalet väderkvarnar just på Storsudret.

Planerna är att hembygdsföreningen tillsammans med expertis väljer ut de intressantaste restaureringsobjekten, och i samarbete med intresserade kvarnägare ansöker om medel från olika fonder för arbetet med restaurering. Det kan gälla att sätta vingar på någon kvarn, eller till och med att iordningställa maskineriet så att det går att mala på den.

En del väderkvarnar har naturligtvis fått förfalla, det skall stora resurser till för att hålla dem i stånd. De flesta har inte använts på 60 år.

Några hålls i hyggligt skick. Med nytt tak och lagning av väggar så har maskineriet kunnat bevaras i original utan att förstöras av väder och vind. Den mest utsatta delen är vingarna, de har en livslängd på kanske bara 20 år, så inte många kvarnar har sina vingar kvar. En del kvarnrestaureringar har delvis bekostats av medel från olika fonder. Tre väderkvarnar går att mala på idag!

Några, de är inte så många som man kanske tror, har räddats från förfall genom att bli sommarstugor, underhållskrävande sådana. Men ägarna till dem har gjort en värdefull insats för bevarandet av en uppskattad landskapsbild.

Visionen är att vi om några år kan njuta av åsynen av nyrestaurerade väderkvarnar med snurrande vingar i alla Storsudrets fem socknar.

För den som vill titta närmare på resultatet av inventeringen finns en pärm med fakta och bilder i Butiken vid Bottarve museigård.

Ing-Marie Tellström

Hoburgs hembygdsförenings dokumentation av det förgångna.

Jag har fått det hedrande uppdraget att vara dokumentationsansvarig i hembygdsföreningen. Föreningen har en mängd verksamheter på gång. Det bör nog först sägas att det viktigaste skall vara att fungera som en samlingsplats för dagens invånare på orten, vinter- som sommarboende. Men även dokumentation av det förgångna i föreningens intresseområde måste anses viktig. Vår fotoutställning i somras rönnte påtaglig uppskattning av teaterbesökarna och startade ofta diskussion om det som har varit, det gotländska samhälle som nu har inte finns mycket kvar av.

I Vamlingbo har vi under många år haft en studiecirkel i gång med dokumentation av foton och berättelser. Det arbetet resulterade 1996 i en sockenbok om Vamlingbo och Sundre. Därefter har vi inventerat gamla vägnamn i samarbete med Gutamålsgillet, och börjat inventera gamla åker- och ängesnamn i socknarna.

Nu i datatider har vi planerat att lägga ut en del foton av det förgångna på nätet, göra det mer tillgängligt. Vi har samlat en hel del bilder, men tyvärr är samlingen snedfördelad. Vi behöver foton för avscanning från alla våra fem socknar, inte bara från Vamlingbo. Märk väl: inte bara från första hälften av 1900-talet och tidigare, utan även nyare kort. Foton av arbetsliv, fest och helger är alltid intressanta, men även kort av folk i gårdarna, skol- och konfirmandkort. Gamla hågkomster och berättelser är mycket viktiga att få dokumentera.

Det måste anses som mycket hög tid att ta tag i insamlandet. Nu i EU-tider har åkrar och hagar endast nummerbe-teckningar, och det gäller vägarna också. Fotoalbum skingras, hus säljs och folk flyttar. **Vi behöver all hjälp vi kan få med dokumentationen.** Alla som har något att bidra med, stort eller smått, eller vill hjälpa till med arbetet, är mycket välkomna att höra av sig till oss i föreningen.

Kerstin Jonmyren
Dokumentationsansvarig

Hustomtar sökes.

Eller en eftermiddag eller kanske en hel dag? Och skulle du kunna tänka dig att vara med och jobba för Hoburgs hembygdsförening?

Anmäl dig då till Bottarve, 0498-498240. Alla insatser är välkomna och du bestämmer förstas själv hur mycket tid och arbete du kan och vill bidra med.

Hoburgs hembygdsförenings kulturminnesfond

Hedra minnet av en anhörig eller vän med en minnesgåva till hembygdsföreningens kulturminnesfond.

Medlen används till hembygdsvårdande insatser.

De anhöriga får ett minnesblad med din hälsning.

Ring 0498 497 280

Midsommar på Storsudret

I år firades midsommar på Storsudret både två gånger och baklänges. Vi började med efterfesten redan på söndagen innan midsommarafton och fortsatte på måndagen med dans runt stängen. Att Storsudretborna har sina egenheter vet vi redan men så galet brukar det väl ändå inte vara? Normal firar vi midsommar som alla andra i vårt avlånga land, på midsommarafton med dans kring stängen och sill och färskpotatis och det gjorde vi även i år.

Men, denna midsommar ville Sveriges Television vara med och fira och delad glädje är dubbel glädje och midsommarafton två gånger kan väl aldrig vara fel. Något normalt firande blev det dock inte. Det var tv-kameror, sminkös med puderdosa och alla de som normalt inte syns framför kameran som instruerade och ordnade med oss. Vi skulle äta varmrätt till Dan och Kjell, kaffe och kaka till Susanne Alvingren, smälta maten till Hamra Kapell och sjunga allsång med Bosse Larsson. Vi var nog lite trevande i början för hur ler man egentligen normalt framför en TV-kamera, när det normalt inte finns några sådana runt om en? Och vart ska man titta och hur äter man en limpsmör-gås på normalast sätt i TV? Men efter soppa och Summarn Kummar i duggregnet så steg värmen både i kroppen och i den gamla livräddningsstationen så både skratten och sången flödade.

När all mat var uppäten, artisterna färdigsjungna och produktionsledaren nöjd med alla tagningar var det dags att fara hem och ladda om batterierna för nästa dag skulle det dansa kring stängen.

På måndagen dansade barnen från Öja skola Små Gordorna till Sudrets Spelmanslag och kören sjöng vackert om Den blomstertid nu kommer. Ainbuskarna sjöng och Nanna Nore läste dikt. Det blev en lång och rolig dag och när TV-teamet var nöjda halade vi flaggan, åkte hem och väntade med spänning på hur det hela skulle se ut på TV.

Det är inte alla förunnat att vara med på en TV-inspelning. Bakom det som ser ut att vara en enda lång tagning finns det massor av duktigt yrkesfolk och hårt arbete. Det tas om och tas om tills allt sitter där det ska. Och kom ihåg att om du måste peta dig in näsan så gör det mellan tagningarna. Så var TV-äventyret över för denna gång och jag måste säga att det var det bästa regisserade spontana midsommarfirande jag upplevt.

Elin Olausson

Kören övar inför inspelningen

Foto: Elin Olausson

Hoburgs hembygdsförening

Stöd oss gärna genom att bli medlem i föreningen. För 2006 är avgiften 100 kronor per person. Alla medlemmar går in gratis i museet vid Bottarve. Hur många gånger som helst! Medlemskortet kan hämtas i Butiken vid Bottarve. Avgiften betalas in på hembygdsföreningens plusgiro 4391880-4. Glöm inte att skriva namn och adress och ev. e-postadress. Vi är glada för penninggåvor!

Hyr Bottarve för barndop, begravningskaffe eller kalas!

Många tror oss inte när vi säger att det går att hyra Bottarve. Men det är sant! Vill du hyra vardagsstugan för upp till 20 gäster eller salen för upp till 40 gäster? Eller båda? Konferera med oss vid Bottarve.

Hoburgs hembygdsförening

Stöd oss gärna genom att bli medlem i föreningen. Medlemsavgift 100 kr/år sätts in på vårt plusgiro 4391880-4. Glöm inte att ange namn och adress och ev. e-postadress.

Vi är glada för penninggåvor!

Hoburgs hembygdsförening
Vamlingbo Bottarve 112
tel: 0498-498240 Butiken
fax: 0498-498247
e-post: info@bottarve.se
hemsida: www.bottarve.se

Ansvarig utgivare: Hoburgs hembygdsförening
Redaktör: Elin Olausson
Tryck: Gahnströms Tryckeri, Alva

Midsommardans vid Bottarve

Foto: Elin Olausson

Nya röster från Storsudret

Öja

Vi, Ulf och Ingrid Lindner har under många år tillbringat mycket tid på södra Gotland. Naturen och släktingar gjorde att vi köpte en liten stuga i Fide. Där byggde vi ut och planerade en fin tomt. Nu kunde vi vara här både sommar och vinter. Vi njöt av lugnet och stillheten och ljuset på somrarna.

Vi har länge haft tankar på att flytta till södra Gotland och när vi fick möjlighet att köpa ett permanentus i Öja, så kunde vi förverkliga våra drömmar. Nu bor vi här sedan två år och trivs alldeles utmärkt.

Visst kan vi sakna storstadspulsen med teater, bio och nöjen inpå knuten. Men det går snabbt över när vi tittar ut genom fönstret och ser alla fåglarna och blommorna och när Burgsviks Bio kör en bra film på kvällen.

Vi gör ofta utflykter till havet och promenerar utefter stränderna.

Fler borde ta steget att flytta hit. Det är helt underbart tycker

Ingrid och Ulf Lindner.

Ockes, Öja.

Fide

När vi för ca 4 år sedan bestämde oss för att leta hus på Gotland, som vi inte hade någon anknytning till förutom några semesterresor hit, började vi leta på nätet. Anledningen till vår flytt var att vi ville finna ett boende med lugn, tystnad och vackra omgivelningar där vi kunde göra en nystart i livet efter att ha bott i Skåne mesta delen av våra liv. Ett antal olika gårdar var vi och tittade på över ön. Inget passade oss och vi åkte hem lite besvikna varje gång MEN sen dök gården i Fide upp och den såg ut att passa oss storleksmässigt med en bra, lagom stor lada och ett rymligt hus, som inte behövde helrenoveras. Vi åkte hit och fick titta och när vi vek av i Fidekorset och körde mot kyrkan kändes det väldigt "hemma" med all lövskog, som vi ju var vana vid från Skåne och också öppna fält. Det tog inte lång stund för oss att bestämma oss! Vi slog till och sen började en lång flytt med att flytta en hel keramikverkstad samt vårt bohag. Den 1:e april för tre år sedan hade vi landat med allt och sen dess bor vi här året runt.

Vi hade hört att det skulle vara rätt svårt att komma Gotlänningarna in på livet men till vår glädje och förvåning har vi känt att vi blivit väldigt välkomnade och bemötts på bästa sätt och blivit insläppta i sockengemenskapen med lövräfsning av ängen, fester på Fidegården, kaffe-stunder och grillaftnar hos grannar och nyfunna vänner! Så många vänliga trevliga människor som vi lärt känna under dessa tre år hade vi aldrig anat att vi skulle få möjlighet att göra. Vi har också hört att det ska vara lättare att komma nära människor på Sudret än på övriga Gotland och vi kan ju bara intyga att så har vi också upplevt det! Efter tre år känner vi oss väldigt hemma här på Sudret och njuter av allt vackert i naturen och det lugn, som finns här och inte minst dessa fantastiska stjärnhimlar, som man knappt vet existerar bland stans alla gatuljus!

Kerstin Kristoffersson och Gerhard Scholz
Siffride, Fide

Vamlingbo

År 1961 var jag 14 år gammal, när min mamma köpte ett litet båtmannstorp på Mårtens Kviör i Burgsvik. Det var lyckliga somrar för mamma, mig och mina två syskon. Vi kalkade huset rosa och skötte den gamla ligusterhäcken, som växte som en allé in till farstukvisten och säkert var nästen lika gammal som huset från 1850-talet.

I början av 1990-talet träffade jag Brian, en dansk latin-forskare i Stockholm, och lät honom uppleva några av mina smultronställen på södra Gotland. Kort tid efter träffade också mina syskon deras respektiva, så vi började kivas om våra tider på somrarna. Därför beslöt vi, när mamma dog 2004, att sälja vårt älskade hus i Burgsvik. I alla år hade jag cyklat omkring på Sudret och njutit speciellt av prunkande Norrbyn.

Efter somrarna i Burgsvik längtade Brian och jag efter att få bosätta oss på Gotland, dvs på Sudret och då helst i Norrbyn, så under ett års tid tittade vi ofta på nätet där flera hus dök upp. En natt hade jag en dröm, där vi flyttade in i ett vackert gammalt stenhus i Norrbyn. På natten medan vi sov, hade Riksantikvarieämbetet knackat fram en medeltida madonna på södersidan av huset och en medeltida karta i köket. När jag vaknade, sa jag till Brian att nu åker vi och tittar på husen vi prickat för, så i maj 2005 flög vi till Gotland, hyrde en bil och betade av ca 20 hus från Ljugarn, När, Burs, Linde och Eksta där vi dock inte kände oss hemma. Sen kom vi till Sigfride och Lövbackers sadelmakeri, inte drömhuset precis med plåtfasad och dylikt, men på en av de vackrasta platserna på jorden, tyckte vi och tänkte, att ett hus kan man förändra men inte platsen! Vi sov på saken, stack fingrarna i jorden och slog till. Det bästa vi gjort i vårt liv tillsammans!

Sigfride har gett mig en stor ateljé, äntligen, vilket är en stor inspiration för mig som konstnär, och Brian har för första gången sedan han flyttade till Stockholm år 1990 fått plats med alla sina många böcker. Här finner vi skapar- och forskarro och glädje. Här skall vi bli gamla tillsammans.

Linda Lysell, konstnär

Brian Möller Jensen, medeltidsforskare

Sigfride, Vamlingbo

Hembygdsföreningen hälsar de nyblivna sudergutarna välkomna till paradiset på jorden och hoppas att ni ska trivas lika gott som vi.

Sommarens utställningar vid Bottarve

Mattor från Storsudret. Gotländska kvinnors skicklighet med garn och trasor i äldre tider.

Utställning på loftet i boningshuset. Visas 7/6-14/9.

Gamla och nya bilder från Bottarve. Fotoutställning i Ladugården i anslutning till hembygdsföreningens 90-årsjubileum. Visas 6/6-14/9

Välkomna in!

Kultur får människan att utvecklas och må bra.
Därför stöder vi annonsörer Hembygdsföreningen!

**JONSSONS
EL AB**

Tel. 0498-49 71 52
073 08 77 001

Labans

MUSEUM LARS JONSSON

Utställningen öppen dagligen 11-17.
Grafik galleri & shop. Cafe & trädgård.
För mer info: www.larsjonsson.se
Vamlingbo prästgård. Tel 20 26 90.

**Handelsbanken
Hemse**

Telefon: 0498 - 25 34 60
www.handelsbanken.se/hemse

**HOBURGS
BURGSVIK**

0498-49 70 90

**Länsförsäkringar
Gotland**

Tel. 0498-28 18 50, www.lfgotland.se

PENSIONAT HOLMHÄLLAR

Tel: 0498-49 80 30
Fax: 0498-49 80 56

RESTAURANG

Majstregården AB

Tel: 0498-49 74 42 • www.gotland.net/majstregarden
Sundre Hoburgen • 623 30 Burgsvik

Swedbank

Vamlingbolaget
Tyger och kläder
Design Kristina Torsson
Tillverkning i Vamlingbo
Besök vår hemsida
www.vamlingbolaget.com
Välkommen till vår butik
För öppettider ring: 0498-49 80 80

Swedbank

Fastighetsbyrå

VISBY Tel. 0498-21 80 40, HÄSTGATAN 22

LL BYGG AB

GRÖTLINGBO Tel: 0498-48 60 11
Mobil: 070-557 44 61

GRUNDAT 1873

Gotlands
**kalkstens
fabrik**

Hamnvägen Burgsvik
www.stenfabriken.se
Tel: 0498-49 70 01